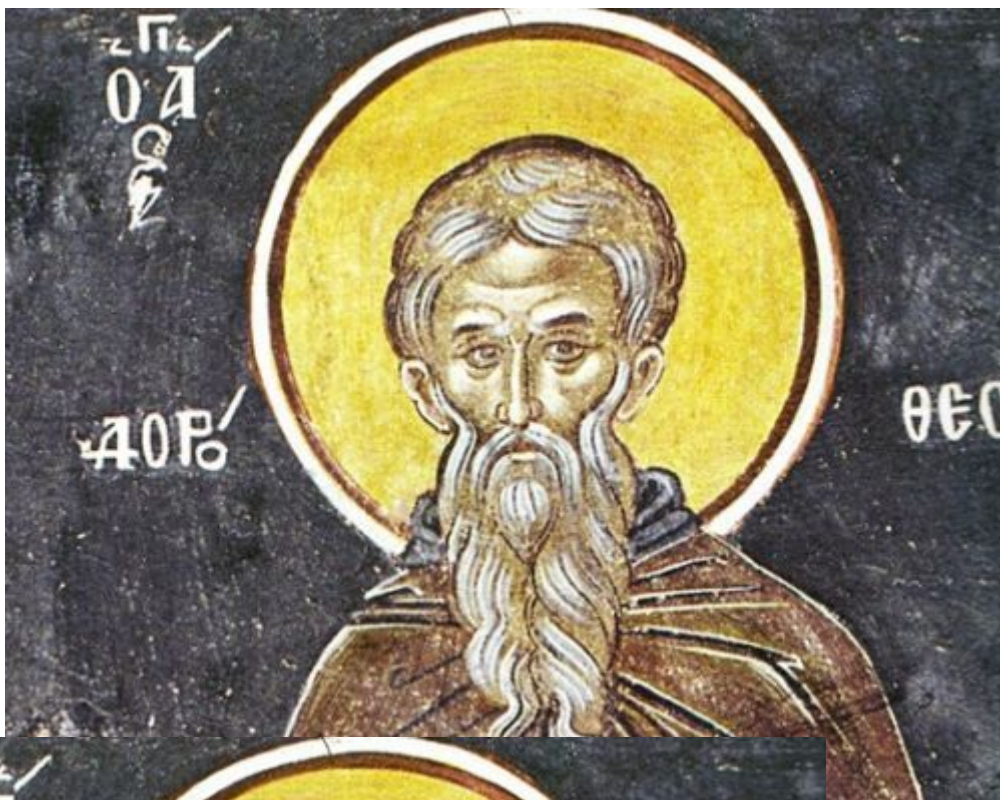

Για τους λογισμούς (Αββά Δωροθέου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Αξίζει να προσέξουμε

την πορεία του αββά Δωροθέου.

Έζησε περί τα μέσα του δού αιώνα και καταγόταν από την Αντιόχεια...

Η οικογένειά του ήταν χριστιανική και πλούσια και έτσι ο αββάς Δωρόθεος έλαβε εξαιρετική μόρφωση. Όμως η επιθυμία του να μιμηθεί τους Αποστόλους και να κατακτήσει την πνευματική τέχνη, τον ώθησαν στο μοναχικό σχήμα και τον δρόμο της «κατά Θεόν υποταγής».

Από τον πρώτο κιόλας καιρό της μοναχικής του ζωής συνάντησε μεγάλες δυσκολίες. Από την μία η ασθενική του κράση, από την άλλη το δυσβάσταχτο φορτίο της υπακοής, αλλά και ο έντονος σαρκικός πόλεμος τον έφεραν κάποτε σε απόγνωση, ώστε να αποφασίσει ακόμα και να φύγει από το Μοναστήρι.

Σε όλη αυτήν την πάλη, όμως, είχε ένα ισχυρό όπλο, την συμπαράσταση και καθοδήγηση από τον πνευματικό του, αββά Ιωάννη, στον οποίο με κάθε λεπτομέρεια και με εξαιρετική απλότητα ανέφερε όλο του τον πόλεμο και τις δυσκολίες. Γι' αυτό το όπλο μιλά στην διδασκαλία του "Για το ότι δεν πρέπει κανείς να εμπιστεύεται την φρόνησή του":

Να, γιατί μισεί ο εχθρός (=ο διάβολος) κάθε άκουσμα που ασφαρίζει από το κακό. Επειδή πάντοτε θέλει την καταστροφή μας. Να, γιατί αγαπάει όσους έχουν οδηγή τον εαυτό τους. Επειδή γίνονται συνεργάτες με τον διάβολο, προετοιμάζοντας μόνοι τους την καταστροφή τους.

Εγώ δεν γνώρισα άλλη πτώση ανθρώπου, από εκείνη που προκύπτει από την εμπιστοσύνη στο λογισμό του. Μερικοί λένε: «Απ' αυτή την αιτία πέφτει ο άνθρωπος ή από εκείνη».

Εγώ όμως, όπως είπα, δεν γνωρίζω να μπορεί να προξενηθεί σε κανέναν καμιά άλλη πτώση, για κανέναν άλλο λόγο, εκτός απ' αυτόν. Είδες κάποιον να πέσει στην αμαρτία; Μάθε ότι εμπιστεύτηκε τον λογισμό του. Τίποτε δεν είναι βαρύτερο και πιο ολέθριο από την εμπιστοσύνη στον εαυτό μας.

Με σκέπασε με τη Χάρη Του ο Θεός και πάντοτε φοβόμουνα αυτόν τον κίνδυνο. Τα ανέφερα όλα στον πνευματικό μου. Γιατί ποτέ, όπως είπα, δεν αποφάσιζα να κάνω κάτι, χωρίς να έχω την ευλογία του. Και μερικές φορές μου έλεγε ο λογισμός: «Αυτό δεν θα σου πει ο Γέροντας; Τι θέλεις τώρα να τον ενοχλήσεις»;

Και έλεγα στο λογισμό: «Ανάθεμα σε σένα και στη διάκρισή σου και στη σοφία σου και στη φρονιμάδα σου και στη γνώση σου, γιατί ό,τι ξέρεις το ξέρεις από τους δαίμονες». Και πήγαινα και ρωτούσα τον Γέροντα και μερικές φορές μου απαντούσε όπως είχα προηγουμένως σκεφτεί και τότε μου έλεγε ο λογισμός:

«Τι έγινε λοιπόν; Να, σου είπε αυτό που σου είχα πει και εγώ. Δεν ενόχλησες λοιπόν χωρίς λόγο το Γέροντα»; Και απαντούσα στο λογισμό: «Ναι, αλλά τώρα είναι ευλογημένο, τώρα προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα. Γιατί το δικό σου είναι πονηρό, είναι δαιμονικό, είναι γεμάτο εμπάθεια».

Και έτσι ποτέ δεν επέτρεπα στον εαυτό μου ν' ακολουθήσει τον λογισμό του, χωρίς να έχω ρωτήσει γι' αυτό σχετικά. Και πιστέψτε με, αδελφοί μου, η ψυχή μου ήταν πολύ ξεκούραστη, χωρίς καμιά μέριμνα, μέχρι σημείου που να στενοχωριέμαι γι' αυτό το θέμα, όπως ακριβώς και άλλοτε νομίζω ότι σας είπα.

Γιατί άκουγα ότι πρέπει να μπούμε στη Βασιλεία των Ουρανών, περνώντας μέσα από πολλές θλίψεις και έβλεπα πως εγώ δεν είχα καμιά θλίψη και φοβόμουν και βρισκόμουν σε απορία, επειδή δεν ήξερα την αιτία της τόσης αναπαύσεως, μέχρις ότου μου είπε ο Γέροντας:

«Μη στενοχωριέσαι. Καθένας που μπαίνει κάτω απ' την υπακοή των Πατέρων, τέτοια ανάπαυση και αμέριμνη ζωή έχει».

Φροντίστε και σεις να ρωτάτε για όλα, αδελφοί μου, και να μην έχετε εμπιστοσύνη στον εαυτό σας. Μάθετε πόση ξεγνοιασιά, πόση χαρά, πόση ανάπαυση έχει όποιος το εφαρμόζει.

Επιμέλεια: Κατερίνα Χούπα -Χημικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.
Αββά Δωροθέου "Έργα Ασκητικά" Εκδόσεις: "Ετοιμασία"

Πηγή: ekklisiaonline.gr